

Світанок

Вісник Христової присутності

Журнал "Світанок"

Червень 2025 року

Зміст

Тематична стаття	2
<i>Народжені від Духа</i>	<i>2</i>
Вивчення Біблії.....	19
<i>Жертвоприношення Каїна та Авеля.....</i>	<i>19</i>
<i>Ной будує жертовник.....</i>	<i>23</i>
<i>Авраам пропонує свого сина Ісаака</i>	<i>26</i>
<i>Ісаак призиває ім'я Господнє</i>	<i>29</i>
<i>Яків встановлює кам'яний стовп</i>	<i>33</i>
Християнське життя і вчення.....	36
<i>Покірність Божій волі</i>	<i>36</i>

Слідкуйте за цим у своїй Біблії

Народжені від Духа

***"Істинно кажу вам, якщо не народитеся знов, не можете побачити Царства Божого"
Ів. 3:3.***

Наш титул "Народжені від Духа" і фраза "народжені знов", яка з'являється в нашому першому вірші, здавна використовуються християнами для опису теперішнього стану тих, хто прийняв Ісуса Христа як свого особистого Спасителя. Багато хто також вірить, що тим, хто відкрито заявляє про це, гарантована небесна нагорода після смерті, з малою ймовірністю або взагалі без неї, незалежно від їхньої життєвої поведінки в теперішньому часі. Дивно, що відносно мало християн намагаються зрозуміти інші деталі того, що означає бути "народженим від Духа" або "народженим знов", незважаючи на те, наскільки важливими мають бути такі твердження.

Слова нашого тексту були звернені Ісусом до Никодима, фарисея, який прийшов до Вчителя вночі, щоб дізнатися більше про Нього та Його

вчення. (Івана 3:1,2) Слова Ісуса у відповідь Никодиму привертають увагу до важливої особливості Божого плану, який здійснюється за допомогою Святого Духа, або сили, Божої. Ця особливість Божого задуму полягає в тому, що ті, хто має жити і царювати з Христом у Царстві Його Отця, яке має благословити всі сім'ї землі, повинні спочатку "народитися з мертвих" до нового життя. Ісус використав невидиму силу вітру як ілюстрацію однієї з характеристик цього нового життя: "Так само кожен, хто народився від Духа", вірш 8.

Никодим не розумів, що Ісус мав на увазі, говорячи про народження від Духа. Він запитав: "Як може людина народитися в старості? Чи може вдруге увійти в утробу матері своєї і народитися?" (вірш 4). Ісус пояснив: "Народжене від плоті є плоть, а народжене від Духа є дух" (вірш 6). (вірш 6) Сумнівно, що Никодим зрозумів це пояснення. Однак воно передає той факт, що думка про народження у зв'язку з новим життям, про яке говорить Ісус, використовується лише в символічному сенсі. Мова не йде, як припускав Никодим, про те, щоб знову увійти в материнське лоно, щоб буквально народитися вдруге.

Тут, як це часто буває в Біблії, фігура мови використовується, щоб допомогти нам зрозуміти велику Істину. Слово народжений, або народження, миттєво викликає в нашій свідомості ідею нового життя. Ісус говорить, що силою Святого Духа, деякі повинні були пережити нове народження, що означає просто, що вони повинні були досягти нового життя. Це буде життя, настільки відмінне від "народженого від плоті", що ті, хто народиться в ньому, будуть і невидимими, і могутніми. Оскільки вони народжуються Святим Духом, або силою Божою, вони стають духовними дітьми Божими. 1 Івана 3:2

Хоча народження Духа не передбачає необхідності буквального входження в материнське лоно, щоб народитися знов, ця метафора досить детально описується різними авторами Нового Завіту, коли вони посилаються на цей аспект роботи Святого Духа в серцях і життях посвячених Господом віруючих. На жаль, деякі переклади Біблії в більшості випадків не можуть чітко передати те, що мали на увазі автори. Це призвело до помилкової думки, що людина може народитися від Духа, перебуваючи ще у плоті. З цієї помилки з'явився вираз "відроджені християни".

У грецькій мові, якою розмовляли в новозавітні часи, є лише одне слово, яке описує і зачаття, і народження. Це слово - "геннао". Тому, коли Ісус та апостоли використовують це слово, потрібно визначати за контекстом, чи йдеться про зачаття або народження, чи, в деяких випадках, про повний процес появи на світ нового життя.

Саме грецьке слово "геннао" використовується в Євангелії від Матвія 1:1-16, де подається родовід Ісуса. "Авраам породив Ісаака, а Ісаак породив Якова, а Яків породив Юду та братів його", - говориться в записі. Слово "породив" вживається в цій розповіді тридцять дев'ять разів, і в кожному випадку воно правильно перекладається як "породив". Очевидно, що в даному випадку правильним перекладом є "породив". Як дивно звучало б і як неправдиво було б сказати, що "Авраам породив Ісаака"! Цей біблійний приклад вказує на той факт, що в природному людському світі чоловік забезпечує зачаття, а жінка народжує. Обидва необхідні для того, щоб почалося нове життя.

В іншому прикладі грецьке слово "γενναο" вживається двічі і перекладається як "народжений" і "породжений" в одному і тому ж вірші. У тексті сказано: "Ми знаємо, що хто

народжений від Бога, той не грішить, а хто народжений від Бога, той зберігає себе, і лукавий не торкається його" (1 Ів. 5:18). (1 Івана 5:18) Щоб бути послідовними, перекладачі повинні були використовувати слово "народжений" в обох випадках. Єдиною очевидною причиною, чому цього не було зроблено, здається, було бажання зробити фразеологію перекладу менш повторюваною.

Народжений тепер - народжений у воскресінні

Якщо ми розглянемо повне значення метафори народження, то прийдемо до висновку, що для того, щоб народитися, треба спочатку бути народженим. Іншими словами, коли нове життя має з'явитися на світ, спочатку має бути зародок, потім період виношування, під час якого ембріон живиться і розвивається, і, таким чином, готується до народження у відповідний час. Таким чином, подвійна дія Святого Духа представлена нам у Святому Письмі. Коли Ісус сказав Никодимові: "Тобі треба народитися знов", Він говорив про завершену роботу Святого Духа, який дарує нове, вище життя у воскресінні тим, хто повністю присвятить себе виконанню Божої волі. У

короткому уроці Никодиму Ісус не вдавався в подробиці, щоб показати, що перш ніж хтось народиться від Духа, він повинен спочатку народитися від Духа. Однак в інших місцях Нового Завіту ці деталі чітко викладені.

Ми читаємо: "З волі Своєї [Небесного Отця] породив Він нас словом істини, щоб ми були первістками Його створінь" (Якова 1:18). (Якова 1:18) Це важливий текст, оскільки він не тільки показує, що зачаття відбувається - не тілесно, а в серці і розумі християнина, але також і те, що воно здійснене за Божою волею "словом істини". У 1 Петра 1:23 ми отримуємо цю ж інформацію. Тут ми читаємо: "Відродившись ["gennaο"] знов, не з тлінного насіння, але з нетлінного, словом Божим, що живе і перебуває навіки". Тут "gennaο" правильніше було б перекласти як "народжений".

Наскільки чітко тут викладена думка про зачаття, коли Петро посилається на "насіння". У природному процесі дітонародження саме зародження відбувається через насіння, а не народження. Таким чином, апостол тут посилається на початок, або зародження, нового життя, а не на його завершення в народженні. Насінням зародження, каже він, є "слово Боже".

Ми дізналися, що кожне Боже слово у Святому Письмі натхненне Духом. Старозавітні пророцтва були написані святими мужами давнини, оскільки вони були "натхненні Святим Духом" (2 Петра 1:21). (2 Петра 1:21) Всі вчення Ісуса є прямим результатом осяяння Його розуму і серця Святим Духом. Те ж саме стосується і апостольських писань. Коли Ісус говорив про прихід Святого Духа, він описував його як "Дух істини". (Івана 15:26; 16:13) Отже, зрозуміло, що бути народженим Словом Істини означає бути народженим Святим Духом.

Це важливий факт, і його чітке усвідомлення допоможе нам вберегтися від уявлень багатьох християн, які вважають, що Святий Дух безпосередньо входить у життя віруючих, очищає їх від усякого гріха і унеможлиблює їхнє подальше падіння з благодаті. Саме цей хибний погляд призводить до помилкового твердження: "Один раз у благодаті, завжди у благодаті".

Яків і Петро дають нам істинну думку. Вона полягає в тому, що через Слово Істини в розумі і серці віруючої людини відбувається зародження нового життя. Чи не означає це, що всі, хто читає Слово Боже, народжуються від Святого Духа?

Зовсім ні. Розгляньмо далі цю метафору. Для того, щоб відбулося зачаття, повинні бути всі умови для отримання насіння. Так само і у випадку народження Духом. Багато хто читає Слово Боже, але їхній розум і серце не сприйнятливі до його життєдайних істин; і хоча вони можуть отримати певну розраду з його сторінок і певні настанови, які допоможуть їм у виконанні повсякденних завдань, вони не народжуються для нового життя.

Повна капітуляція

Повне підкорення Божій волі та святим імпульсам Божого Слова є умовою, необхідною для того, щоб бути по-справжньому готовим прийняти життєдайну силу Святого Духа через Слово Істини. Роль Бога в цьому дивовижному плані, згідно з яким небагатьом судилося досягнути безсмертне життя на божественному рівні, полягала в тому, що Він дав Своє натхнення Духом Слово - так би мовити, насіння. Цей аспект Божого плану здійснюється завдяки владі Його думок над думками віруючого. Навіть маючи в своєму розпорядженні необмежену владу, Творець не буде вторгтися в розум іншого і починати розвиток нового розуму без

добровільного прийняття того, хто бере участь у цьому.

Тут відображена одна з найпрекрасніших характеристик нашого Небесного Отця. Коли Дух Божий рухався по поверхні води у зв'язку з первісним створенням і підготовкою землі для проживання людей, це було довільне застосування Його сили, але не так при зародженні тих, хто буде жити і царювати з Христом. Він застосував Свою владу, щоб наповнити Своє Слово думками, які виражають Його волю щодо них, і запевнив їх, що їм буде надано все необхідне керівництво і допомогу, щоб вони могли пізнати і виконати Його волю. Потім він чекав, поки людина, яку його провидіння привело до контакту зі своїм Словом, добровільно вирішить, чи підкориться вона цілком і повністю його волі, як Святий Дух висловив її через своє Слово.

У Своєму дорогоцінному Слові Бог записав багато чудових обітниць "слави, честі та безсмертя" (Римлянам 2:7). (Римлянам 2:7) Він відкрив, що цими "більш ніж великими і дорогоцінними обітницями" ми можемо стати "учасниками божественної природи" (2 Петра

1:4). (2 Петра 1:4) Святий Дух надихнув Ісуса сказати: "Я йду приготувати вам місце. ... прийду знову і візьму вас до Себе, щоб де Я, там і ви були". Івана 14:2,3

Коли ми вивчаємо Боже Слово, ці обітниці привертають нашу увагу, і ми усвідомлюємо, наскільки вони чудові. Ми також радіємо славному передбаченню, яке Бог зробив для світу людства, яке Петро описує як "відшкодування", або відновлення життя на землі. Ми радіємо від усвідомлення того, що всі святі Божі пророки від початку світу пророкували "часи відшкодування всього", і ми з нетерпінням чекаємо виконання цих земних обітниць. Дії 3:20,21

Однак, щоб досягти небесних обітниць Біблії, потрібно віддатись і пожертвувати собою. Шлях, який веде до небесного духовного народження, є "вузьким", важким. (Матвія 7:14) Ісус сказав: "Коли хто хоче йти вслід за Мною [бути Моїм учнем], хай зречеться себе самого, візьме хрест свій і йде за Мною" (Матвія 16:24). (Матвія 16:24) Ми також пам'ятаємо заклик Павла приносити наші тіла в "жертву живу" (Римлян 12:1). (Римлянам 12:1) Ці умови небесного покликання на перший погляд здаються складними, але обітниці, пов'язані з ними, якщо ми вірні,

полягають у тому, щоб жити і царювати з Христом і разом з Ним благословити всі сім'ї землі. Об'явлення 20:4,6; Буття 12:3; 22:18; Гал. 3:8

Для тих, хто прагне стати частиною Божої Божественної сім'ї на небесах і благословити решту людства в Його прийдешньому Царстві, великий Божий план, об'явлений в Його Слові, продовжує збільшувати їхню вдячність за його Божественного Архітектора. Його любов, коли Він віддав Свого Сина, щоб Він став Відкупителем і Спасителем усього світу, викликає у них дедалі більшу любов до Нього (Ів. 3:16,17). (Івана 3:16,17) Любов Христа, який страждає і вмирає за людство, проникає все глибше і глибше в їхні серця. Якщо ми знайдемо такі благородні думки в наших серцях і будемо керуватися ними, ми прийдемо до висновку, як і Павло, що ми "вже не повинні жити для себе", але для Ісуса і для люблячого Небесного Отця, який послав Його бути Спасителем світу. 2 Коринтян 5:14,15

Відгукнувшись на Боже запрошення віддати себе Йому, керуватися Його натхненням Духом Словом, ми знаємо, що обітниці Святого Письма для тих, хто виконує цю умову, стосуються і нас. Ці надихаючі обітниці про небесний дім і

божественну природу, замість того, щоб бути, як раніше, чимось окремим від нас, розглядатися лише як цікава особливість Божого плану, тепер стають життєдайним впливом у нашому житті. Віддаючись Богові, насіння відразу починає генерувати надію на нове життя. Ми народжені від Бога "словом істини". Якова 1:18

Чудо нового життя

Як тільки Бог може створити дерево, так і все життя є чудом, оскільки наш обмежений розум не може його осягнути. Ми є свідками чуда новонародженої дитини і інстинктивно розуміємо, що насправді батьки не давали життя цій дитині. Вони просто виконали умови, визначені Богом тисячі років тому, згідно з якими земля врешті-решт наповниться його людськими створіннями (Буття 1:28). (Буття 1:28). На набагато вищому рівні це справедливо і по відношенню до тих, хто народжений від Бога словом Істини. Це одне з найбільших Божих чудес, в якому ми маємо благословенний привілей співпрацювати.

Деякі чудеса здійснюються майже миттєво, інші - протягом тривалого періоду часу. Коли Ісус покликав мертвого брата Марти і Марії: "Лазарю, вийди", і той, що був мертвий, "вийшов", це було

чудо, здійснене за короткий час. (Івана 11:43,44)
Чудо Творіння, яке проявилось у всьому всесвіті, однак, вимагало довгих епох часу для свого здійснення. Чудо зародження і народження Духа також розтягнулося на тривалий період часу.

Подумайте про час, витрачений на підготовку насіння, тобто Слова Божого. Божий Дух чудесним чином керував написанням Біблії. Тисячі років пішли на те, щоб записати Божі думки таким чином, щоб вони могли увійти в людський розум і серце, бути обдуманими і прийнятими або відкинутими за бажанням читача. Бог міг безпосередньо наповнити розум людини своїми думками, але як можна було б дізнатися, що вони походять від Бога? Крім того, як би людина була збентежена, коли б виявила, що її розум заповнюють нав'язаними їй ідеями, як робота. Як мудрі Божі шляхи! Чудотворна сила Бога діє, формуючи обставини життя людини, готуючи її до входження у свідомість насіння, але кожен має добровільно прийняти ці речі і діяти відповідно до них.

Тільки тоді, коли ми усвідомлюємо потребу в Божій допомозі, ми, ймовірно, серйозно замислимося над Словом Божим. Наш Небесний

Отець, у своїй безмежній мудрості і ніжності своєї любові, точно знає, які саме переживання найефективніше торкнуться серця тих, кого Він бажає покликати, щоб покликаний прислухався до Його Слова. Ця праця приготування до народження Духа є чудодійною, так само, як і приготування насіння для народження Духом Божим. Кожен аспект Божої участі в цій частині Його плану був і є чудесним, так само, як чудом є народження кожної новонародженої дитини.

Для тих, кого обставини життя зробили сприйнятливими до Святого Духа, які Бог для цього змінив, і хто вивчив Його Слово і добровільно віддав своє життя повністю Божій волі, вираженій у ньому, народження Духа є безсумнівним фактом. Всі, з ким Бог таким чином поводить, можуть претендувати на обітницю слави, честі та безсмертя, з певністю знаючи, що якщо вони залишаться вірними Господу, то отримають "вінець життя". Об'явлення 2:10

Відповідно до образу зачаття і народження, Святе Письмо показує, що в міру того, як розвивається ембріон нового життя, це також здійснюється Духом Божим через Його Слово. Наш новий духовний розум живиться Божими обітницями. Духовне зростання, якщо воно до

вподоби Богові, повинно відповідати Божому образу. Таким чином, Дух Божий сприяє зростанню християнських плодів миру, радості, довготерпіння і любові. (Гал. 5:22,23; 2 Петра 1:5-7) Павло дає нам прекрасний опис цієї роботи Святого Духа, кажучи: "Обновіться духом вашого розуму, ... зодягніться в нову людину, на Божу подобу створену в праведності та святості правди". Ефесян 4:23,24

Коли нове життя розвивається до того моменту, коли воно готове до народження, наші тлінні тіла йдуть у смерть, а народження нового життя здійснюється через воскресіння (1 Коринтян 15:15,16). (1 Коринтян 15:53,54) Тут Дух, або сила, Божа продовжує діяти. Павло говорить про цю могутню силу, яка була використана для воскресіння Ісуса з мертвих, або, використовуючи символ, який ми обговорюємо, для його народження від Духа. Він говорить про "неймовірну велич Божої сили для нас, що віримо Йому. Це та сама могутня сила, яка воскресила Христа з мертвих і посадила Його на почесному місці праворуч Бога в небесних царствах". Ефесян 1:19,20

У розмові з Никодимом Ісус використав вітер, щоб проілюструвати деякі характеристики тих, хто народжується від Духа у воскресінні. (Івана 3:8) Вітер невидимий і водночас сильний. Так само будуть всі ті, хто, перш за все, були народжені Духом через Слово Істини, і хто, живлячись Словом, продовжує розвиватися, поки не будуть готові стати "співучасниками спадщини святих". (Кол. 1:12) Божественна сила піднесе їх до небесного життя. Вони отримають небесні, або небесні, тіла - нетлінні і безсмертні. 1 Коринтян 15:40-44,53-58

Не всі люди з роду Адама, які будуть відкуплені кров'ю Христа, відродяться, таким чином, як небесні істоти. Ісус не говорив Никодиму, що потрібно народитися знову, щоб жити знову. Він сказав, що потрібно народитися з мертвих, щоб побачити Царство Боже, яке є на небесах. (Івана 3:3; Матвія 4:17) Таким чином, мова йде про тих, хто буде пов'язаний з Ісусом як небесні правителі в давно обіцяному Царстві Його Отця. У будь-якому царстві чи уряді є правителі і піддані. Ісус і його справжні учні нинішнього віку будуть правителями в Царстві Божому. Вони будуть народжені відродженими. Ісус був першим, хто пережив цю велику зміну життя від людини до духу. Його учні, Його істинна Церква, переживуть

Червень 2025 року

це нове народження в "першому воскресінні" в кінці віку. (Об'явлення 20:5,6) Тоді Божі обітниці про відплатне життя, яке є відновленим людським життям, зійдуть з небес до всіх родин землі. Івана 3:14-17; Об'явлення 21:2-5

Жертвоприношення Каїна та Авеля

Ключові вірші: "Чого ти так гніваєшся?" - запитав Господь Каїна. Чому ти виглядаєш таким пригніченим? Ти будеш прийнятий, якщо будеш робити те, що правильно. Але якщо ти відмовляєшся робити те, що правильно, то стережися! Гріх причаївся біля дверей, прагнучи оволодіти тобою."
Буття 4:6,7

***Вибрані місця з Писання:
Буття 4:1-25***

ЕНДЕМІЧНА В занепадому людстві заздрість підняла свою потворну голову від самих початків нашої раси. Велика моральна драма, яка розгортається в історії Каїна та Авеля, є глибоко повчальною для всіх. Роздуми над її уроками сприяють праведному життю і надають нам сили. Наші ключові вірші зосереджені на суті повчання цієї історії. Каїн був першим народженим від Адама і Єви. Безсумнівно, його батьки були

Червень 2025 року

захоплені і вражені результатом Божого дару продовження роду. Однак незабаром у Адама і Єви народився ще один син, Авель. Тепер Каїн мав конкуренцію за батьківську любов та увагу. Це, можливо, стало першопричиною його ревнощів до Авеля.

У Святому Письмі зазначається, що Авель тримав овець, а Каїн обробляв землю. З часом Каїн приніс Господу жертву з плодів землі. Він був першим в той день, хто приніс жертву Господу. Можливо, він відчував велике задоволення від того, що його жертва була першою. Потім Авель приніс Господу свою жертву. Авель приніс у жертву первістків своєї отари та їхній жир. Господь поважав і Авеля, і його жертву, а Каїна і його жертву - ні. Розлючений особистою зневагою і відкиданням своєї жертви, Каїн занепав духом.

Приношення Авеля було прийняте більше, ніж Каїна, не лише тому, що це була жертва тварини, а не "плоди землі". Очевидно, що зерно, олія і вино приносилися в ізраїльській скинії і були прийнятні для Бога. Каїн і його жертва були відкинуті, тому що Авель був праведним, а він - ні. Заздрість палала в серці Каїна, і він зненавидів свого брата. Ми знаємо, що братерська любов є

невід'ємною частиною побожного життя: "Бо це те, що ви чули від початку, щоб ми любили один одного, не так, як Каїн, що був від лукавого, і вбив брата свого. А за що він убив його? Бо діла його були злі, а брата його - праведні". 1 Івана 3:11,12

Таким чином, стає очевидною причина, чому Господь відкинув Каїна - він належав до лукавого"! Його справи були злими. Однак Господь, вічно милосердний, підбадьорив Каїна: "Чого ти гніваєшся? Чому ти виглядаєш таким пригніченим? Ти будеш прийнятий, якщо чинитимеш добро, але якщо відмовляєшся чинити добро, то стережися! Гріх присідає біля дверей, прагнучи керувати тобою. Але ти повинен підкорити його і стати його паном". Буття 4:6,7

Усім нам було б корисно скористатися Господнім повчанням про Каїна. Гріх стоїть біля дверей. Він так близько до кожного з нас, але ми повинні панувати над ним! Ми повинні протистояти йому в кожному випадку життя. Як радить християнам апостол у Посланні до Євреїв: "Відкиньмо все, що заважає, і гріх, що так легко обплутує. І біжімо з витривалістю до визначеного нам забігу, спрямувавши свій погляд на Ісуса, першопрохідця і досконалого у вірі. ...Поглянь на Того, Хто витримав такий спротив грішників, щоб

не втомлюватися і не занепадати духом. У вашій боротьбі з гріхом ви ще не встояли до того, щоб пролити свою кров". Євреїв 12:1-4

Ной буде жертovníк

Ключовий вірш: *"Я поставив Свою веселку на хмарі, і буде вона на знак заповіту між Мною та землею".*

Буття 9:13

Вибрані місця з Писання:
Буття 8:20-22; 9:8-17

На знак подяки за Боже провидіння Ной побудував жертovníк. Там він відзначив новий початок історії людства. Потоп очистив грішну расу; врятувався лише праведний Ной і його сім'я. Господь побачив, "що велика злоба людська на землі, і що всі задуми серця його тільки на лихо" (Буття 6:5). (Буття 6:5) Ной приносив у жертву лише тих тварин, які, як відомо, були по-біблійному чистими. Він хотів, щоб надалі все було правильно. Його жертва принесла заспокійливий аромат Богові, який проголосив: "Я ніколи більше не буду проклинати землю через рід людський, хоча все, що вони думають чи уявляють, з дитинства схиляється до зла. Я більше ніколи не буду знищувати все живе". Буття 8:21

Ми схвалюємо Ноя за прагнення його серця почати все спочатку. Але ми також зауважуємо, що Божа оцінка людства полягає в тому, що "уява людського серця лиха від юності його". Хто в дитинстві не зазнавав знущань або не знущався над іншими на дитячому майданчику? Хто не сковував свої вуста, щоб не говорити про інших зле? Мало хто, якщо взагалі хтось.

Веселка демонструє Божі знання і мудрість, які набагато перевершують людське розуміння. "*Ex nihilo*" - з нічого - це термін, який часто використовується в богослов'ї для опису концепції, що Бог створив всесвіт з нічого. Павло підтверджує це: "Вірою ми розуміємо, що всесвіт був створений словом Божим, так що видиме не було створене з видимого". Євреїв 11:3

Бог створив складність атома, цеглинки нашого всесвіту, і всі його різновиди. Ми дивуємося глибині думки, яка була закладена у творіння. Візьмемо воду, необхідну для всього живого. Додавши два атоми водню до одного атома кисню, наш Творець створив речовину, яка може існувати в рідкій, газоподібній і твердій формах. Лід, тверда форма, легша за рідку воду і тому плаває. Вплив цієї властивості, відомої Богові,

полягає в тому, що інакше більша частина води на планеті залишалася б замерзлою цілий рік. Вода також збирається у хмари, які, хоч і важать мільйони кілограмів, граціозно плывуть над землею, поливаючи землю вниз.

Коли хмари проливають свій дорогоцінний дощ, крізь нього пробивається сонячне світло. Краплі води заломлюють світло і розділяють його на різні довжини хвиль, створюючи образ веселки та її чудові кольори. Чи є це збігом? Звісно ж, ні! Це добре спланований задум Всемогутнього Бога. "Відвіку відомі Богові всі діла Його" (Дії Апостолів 15:18). (Дії 15:18) Веселка - це символ надії. Їх краса надихає нас. Вона підтвердила Ною, що Бог більше ніколи не принесе потоп, щоб знищити землю. Бог сказав: "Веселка буде в хмарі, і Я буду дивитися на неї на згадку про вічний завіт між Богом і кожним живим створінням, що на землі". Це для "вічних поколінь". Буття 9:16,12

Це додає ще один шар значення для нас. "Ми, за Його обітницею, шукаємо нового неба й нової землі, на яких живе праведність" (2 Петра 3:13). (2 Петра 3:13) Земля, на якій живе праведність - це земля, про яку ми молимося щодня: "Нехай прийде Царство Твоє. Нехай буде воля Твоя і на землі, як на небі". Матвія 6:10

Авраам пропонує свого сина Ісаака

**Ключовий вірш: "І назвав Авраам ім'я тому місцю: Господь дасть, як сказано й донині: На Господній горі буде дано".
Буття 22:14**

**Вибрані місця з Писання:
Буття 22:1-18**

Наш ключовий вірш взятий з однієї з найпотужніших і найчастіше обговорюваних подій, записаних у Біблії. Можна уявити, яку емоційну травму пережили Авраам та Ісаак - Авраам через Божий наказ принести Ісаака в цілопалення, а Ісаак через те, що його батько збирався його вбити. Багато досліджень було написано, щоб дослідити цей знаковий момент в історії Біблії. Проте ця гірка історія принесла дорогоцінні плоди - підтвердження Авраамівської обітниці. "Так говорить Господь: За те, що ти послухався Мене і не утаїв навіть сина свого, єдиного сина свого, клянуся Ім'ям Своїм, що Я неодмінно благословлю тебе. Я розмножу твоїх

нащадків без ліку, як зорі на небі та пісок на морському узбережжі. Твої нащадки завоюють міста своїх ворогів. І через твоїх нащадків благословляться всі народи землі - і все тому, що ти слухався Мене". Буття 22:16-18

Довіра Авраама до Бога була безмежною. Можливо, він підозрював, що Бог не дозволить йому довести цей прояв віри до кінця. Це впливає з його послання до чоловіків, які його супроводжували. Побачивши місце, до якого Бог привів його, щоб принести в жертву Ісаака, Авраам сказав слугам: "Залишайтеся тут з ослom". "Ми з хлопчиком підемо трохи далі. Ми поклонимося там, а потім повернемося назад". (Буття 22:5). Зверніть увагу, що він сказав "ми" у множині, "повернемося".

Коли батько і син піднялися на місце жертвоприношення, "Ісаак заговорив до Авраама, батька свого, і сказав: "Батьку мій!". А той відповів: "Ось я, сину мій". І сказав: "Ось вогонь і дрова, а де ягня для цілопалення? А Авраам відповів: "Сину мій, Бог дасть Собі агня для цілопалення". І пішли вони вдвох". Буття 22:7,8

Авраам зв'язав Ісаака і вже збирався вбити його ножем, коли Господній ангел зупинив його руку.

Там, поруч, у тернистій пастці, лежав баран, подарований Божим провидінням. Приношення барана в ізраїльській скинії означало, що Господь прийняв раніше принесене в жертву ягня або бичка. Це говорить про те, що Бог вважав жертву Ісаака завершеною, а баран означав, що Він прийняв її. вірші 9-13

Авраам сказав: "Сину мій, Бог дасть Собі агнця". Господь забезпечить і, власне, вже забезпечив. "Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Єдинородного, щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, але мав життя вічне. Бо Бог не послав Сина Свого на світ, щоб світ засудити, але щоб світ через Нього спасенний був" Івана 3:16,17

Дійсно, Ісус є Агнцем Божим, який бере на себе гріх світу, відкриваючи життєві ворота для відновлення людської сім'ї (Ів. 1:29). (Івана 1:29) Це є втіленням євангельського послання, як зазначив апостол Павло в Посланні до Галатів. "Писання, передбачаючи, що Бог виправдає поган вірою, наперед проповідувало Авраамові Євангеліє, кажучи: "У тобі благословляться всі народи". Галатам 3:8

Урок за 22 червня

Ісаак призиває ім'я Господнє

***Ключовий вірш: "І збудував він там
жертівника, і прикликав ім'я Господнє, і
розбив там намет свій, і викопали там
Ісаакові слуги криницю".
Буття 26:25***

***Вибрані місця з Писання:
Буття 26:16-33***

Наш ключовий вірш зосереджується на кульмінації перебування Ісаака в часи голоду. Можливо, спочатку він думав спуститися до Єгипту, де їжа і вода були практично гарантовані постійною течією річки Ніл. Його батько Авраам використовував цю стратегію. (Див. Буття 12:10) Однак Ісаак отримав від Єгови вказівку залишатися в Обітованій Землі. Бог хотів зробити урок на прикладі, щоб продемонструвати Свою здатність підтримувати Свій народ. Господь не хотів, щоб Ісаак пішов легким шляхом. Суть уроку: навіть у дуже складних ситуаціях Бог забезпечить.

Вода необхідна, щоб пережити голод. Ісаак, згадавши про колодязі, які викопав його батько, прагнув знайти їх і відновити їхній дорогоцінний потік. Що ж з ними сталося? Філістимляни замурували їх, щоб запобігти їхньому використанню. Згідно з Писанням, Ісаак "розбив намет свій у долині Герар, і оселився там. І викопав Ісаак знову криниці, що їх копали за днів Авраама, батька свого, бо филистимляни засипали їх по смерті Авраама. І назвав їх іменами, якими назвав їх батько його". Буття 26:17,18; 21:25-31

Повага і шана до пам'яті про віру свого батька вплинули на бажання Ісаака назвати колодязі відповідно до їхнього минулого призначення. Це дуже в дусі послання Єремії: "Так говорить Господь: Станьте на перехресті й подивіться, запитайте про давні стежки, запитайте, де добра дорога, і ходіть нею, і знайдете спокій для душ ваших". (Єремія 6:16) Ми робимо добре, якщо дотримуємося "давніх стежок", якими ходили наші батьки. Ці шляхи відкриваються в найглибшій криниці води на землі - Святому Письмі, з якої б'є жива вода Істини.

Ісаак наказав своїм слугам знову викопати криниці Авраама. Це була радісна подія, коли з першого з них пішла вода. Але радість була недовгою. Місцеві пастухи посварилися зі слугами Ісаака, кажучи: "Вода наша". Ісаак відмовився від неї, назвавши її *Есек*, що означає "сварка". Його слуги викопали наступну криницю, але результат був той самий. Пастухи Герара посварилися з ними, і Ісаак знову покинув цю криницю, назвавши її *Ситна*, що означає "протистояння". Наполегливість і віра в Божі обітниці зміцнили рішучість Ісаака, і він продовжив справу відновлення криниць свого батька. Буття 26:19-21

Третя щойно відремонтована криниця також давала воду, і про права на неї не було суперечок. Ісаак назвав її *Ровот*, що означає "широке місце". "І назвав він йому ім'я: *Ровот*, бо сказав: "Бо тепер Господь зробив нам місце, і ми будемо плідні на землі"" (вірш 22). (вірш 22) Радість з цього приводу передвіщає слова псалмоспівця: "І вивів мене на широке місце, і визволив мене, бо вподобав мене" (Псалом 18:19). (Псалом 18:19) Таким чином, Ісаак був натхненний закликати ім'я Господнє, як це робив його батько Авраам.

Сучасні скептики відмовляють Божому народу в живій воді - Святому Письмі. Він, як завжди, дбає про нас. Як і Ісаак, ми з радістю призиваємо ім'я Господа, нашого Визволителя.

Яків встановлює кам'яний стовп

***Ключові вірші: "Рано-вранці наступного дня
Яків узяв камінь, що підклав собі під голову,
і поставив його як стовп, і вилив на нього
оливу зверху. І назвав він те місце Бетел."
Буття 28:18,19***

***Вибрані місця з Писання:
Буття 28:10-22***

Сьогоднішні ключові вірші показують позитивний вихід зі складної ситуації. Яків втік від свого брата Ісава. Нам сказано, що коли Ісав дізнався, що його брат взяв благословення Ісаака, його наміри стали вбивчими. Він висловив вголос свої внутрішні думки про помсту. Дехто з родини Ісаака почув це і доніс на нього. Ревекка, знаючи про ситуацію, порадила Якову піти до свого брата Лавана в Паддан-Арам і там, можливо, знайти собі дружину.

Ревекка мала намір виконати волю Господа від імені Якова. Дізнавшись про намір Ісаака дати

своє благословення Ісаву, вона ініціювала наступну розмову з Яковом: "Тепер, сину мій, послухай мене. Роби все так, як я тобі кажу. Вийди до отари і приведи мені двох гарних молодих козенят. Я приготую з них улюблену страву твого батька. Потім віднеси їжу своєму батькові, щоб він міг з'їсти її і благословити тебе перед смертю". Буття 27:8-10

Яків відповів матері: "Мій брат Ісав волохатий, а моя шкіра гладенька. А якщо мій батько доторкнеться до мене? Він побачить, що я намагаюся його обдурити, і тоді він прокляне мене замість того, щоб благословити".

Але його мати відповіла: "Тоді нехай прокляття впаде на мене, сину мій! Роби тільки те, що я тобі кажу. Вийди і приведи мені кіз!" вірші 11-13

Пусті слова часто приносять погані плоди. Ревека сказала Якову: "Нехай твоє прокляття буде на мені, сину мій", і так воно і сталося. Вона більше ніколи не побачила Якова.

Втікаючи від Вірсавії, Яків прийшов на певне місце і, коли настала ніч, вмоستився спати і бачити сни. "І прийшов він на певне місце, і пробув там цілу ніч, бо сонце вже зайшло. І взяв одного з

каменів того місця, і поклав його на голову свою, і ліг на тому місці спати. І приснився йому сон, і ось на землі поставлена драбина, а верх її сягав до неба, і по ній сходили й сходили ангели Божі".
Буття 28:11,12

Уві сні Бог став над драбиною і промовив: "Я - Господь, Бог Авраама, батька твого, і Бог Ісаака: "Я Господь Бог Авраама, батька твого, і Бог Ісаака; землю, на якій ти лежиш, Я дам тобі і твоїм нащадкам. А нащадки твої будуть, як порошок земний; ти розійдешся на захід і на схід, на північ і на південь, і благословенні будуть у тобі та в потомстві твоєму всі племена землі. Ось Я з тобою, і Я тебе збережу." вірші 13-15

Зрозумівши, що Бог підтверджує велику обітницю Авраама, Яків взяв камінь, який використовувався для подушки, і встановив його як жертовник. Він намастив його оливою і назвав це місце Бетел, що означає "Дім Божий". Чи маємо ми, християни, помазаний камінь, на якому ґрунтуються всі наші надії та мрії? Так, маємо. Це Ісус Помазаник, Скеля нашої віри.

Покірність Божій волі

***"Щоб я пізнав Його, і силу Його воскресіння,
і спільність Його страждань,
уподібнившись до Його смерті" -
Филип'янам 3:10.***

Концепція згоди з божественною владою має на увазі покірність прийнятому стандарту або зразку. Воля Небесного Отця полягає в тому, щоб мати божественну сім'ю з Христом Ісусом на чолі та "мале стадо" викуплених з-поміж людей, які врешті-решт отримають славу, честь і безсмертя (Луки 12:12, Римлянам 12:1). (Луки 12:32; Римлян 2:7) Характеристики цього класу наступні: "Бо кого Він передбачив, тому й визначив бути подібним до образу Сина Свого, щоб Він був перворідний між багатьма братами". Римлянам 8:29

Віддані послідовники Христа оцінили біблійне свідчення про те, що шлях до такої високої нагороди включає в себе процес самозречення, несення хреста і слідування слідами Вчителя. Апостол Павло у зв'язку з цим говорить: "Благаю

вас, брати й сестри, з огляду на милосердя Боже, приносьте тіла ваші як жертву живу, святу й приємну для Бога, - це ваше правдиве й належне поклоніння. Не підходьте до зразків цього світу, але преображайтеся через оновлення вашого розуму. Тоді ви зможете випробувати і схвалити Божу волю - Його добру, приємну і досконалу волю. Римлянам 12:1,2

Лояльність

Лояльність багато в чому схожа на мовчазну згоду. Вона описує вірну відданість іншій людині, на відміну від часткової симпатії до неї. Віруючі не можуть брататися з людьми мирського духу і залишатися до вподоби Небесному Отцеві. Вони повинні бути повністю підпорядковані Господу і принципам праведності. Христос Ісус сказав: "Царство Моє не від світу цього". (Івана 18:36) Це означає, що справжні християни не можуть бути в союзі з цим "теперішнім злим світом". (Гал. 1:4) Більше того, сили, які протистоять нам, часто з'являються як ангели світла, щоб обдурити. 2 Коринтян 11:14

"Наше громадянство - на небі", і саме для того, щоб забезпечити собі вільний вхід до Небесного Царства, ми і прагнемо (Филип'ян 3:20).

(Филип'янам 3:20) Нічого не можна здобути компромісним ставленням до будь-якої спокуси великого Супротивника. Вірність Царю царів повинна бути добровільною і повною. Ми навчилися пізнавати нашого Господа і Спасителя, і на основі цього пізнання маємо повну впевненість у чесності Його справи. Наша вірність повинна бути повною, тому що ми любимо нашого Царя і нашого Капітана, і нам боляче думати про те, що ми не догодили Йому і нашому Небесному Отцю.

Сміливість.

Відвага також є дуже важливою якістю для тих, хто покірний Богові і його волі, але вона не повинна народжуватися з самовпевненості. Ті, хто усвідомлює свої слабкості, можуть бути сміливими, якщо покладаються на Небесного Отця і шукають у Нього благодаті та сили, щоб допомогти у скрутну хвилину (Євр. 4:16; Прип. 4:3). (Євреїв 4:16; Приповістей 3:5,6) Коли християнин дивиться на Бога і на Христа, свого Капітана, і усвідомлює, що він стає сильним завдяки їхній силі, тоді він дійсно може бути мужнім. Ісаї 26:3,4

Як добрі воїни, ми повинні мати впевненість у справі, за яку боремося. (2 Тимофія 2:1,3) Наша віра і впевненість у праведності справи, якій ми служимо, повинні бути настільки повними, щоб закликати всі наші сили і здібності до добровільного самопожертвування, щоб співпрацювати з капітаном нашого спасіння. (Євр. 2:10) Як християнські воїни, ми не повинні мати жодних розумових застережень щодо правильності того, що наш командир просить нас зробити. Наша віра в Бога і в Христа повинна бути настільки повною, що навіть якщо ми не завжди розуміємо, чому ми покликані робити певні речі, ми будемо мати повну впевненість в тому, що нами керує небесна мудрість. Римлянам 8:28

Запорукою успішного завершення цього курсу є підкорення себе виконанню волі Небесного Отця. Вплив Святого Духа, що відкривається через вивчення Божого Слова, направить нас до всієї Істини, і при вірному застосуванні в нашому житті дасть нам праведний характер. Івана 16:13

У міру того, як ми, як християни, все більше "перетворюємося" на волю Божу, освячуючий вплив "слова істини" дозволить нам духовно розвиватися (Римлянам 12:2; Якова 1:1; Івана 1:3). (Римлянам 12:2; Якова 1:18; Івана 17:17)

Однак іноді ми можемо відчувати тиск як зсередини, так і ззовні, щоб наша поведінка або переконання відповідали стандартам, які не обов'язково відображають те, що ми розуміємо як Божу волю для нас, або те, що, на нашу думку, є вченням Святого Письма з даного питання. Ми, як християни, повинні особисто звітувати перед Богом за наше управління. (Римлянам 14:12; 1 Коринтян 4:2) Тому, ми не повинні обов'язково керуватися тим, що можуть думати інші, але повинні зробити Істину нашою власною і "все випробовувати, триматися доброго", як це робили благородні береїняни в давнину. 1 Солунян 5:21; Дії 17:11

Упередження в Антіохії

Розглядаючи вплив на те, щоб думати чи діяти відповідно до християнської спільноти, або надмірно зважати на те, як нас можуть сприйняти інші віруючі, ми отримуємо важливий урок, який слід засвоїти. У Гал. 2:11-21 Павло розповідає про випадок, коли йому довелося докоряти апостолу Петру, якого багато християн-євреїв, ймовірно, вважали найвидатнішим апостолом. Коли Петро вперше прибув до Антіохії, він вільно їв з ново наверненими християнами, які були

язичниками за походженням. Згодом група єврейських християн приїхала з Єрусалиму з візитом. Очевидно, вони все ще дотримувалися різних обрядів за Законом Мойсея, і коли вони прибули, Петро припинив спілкування з братами-язичниками, побоюючись, що звістка про його поведінку дійде до Єрусалиму і тамтешніх братів-євреїв.

Варнава та інші наслідували приклад Петра. Петро добре знав, у зв'язку з наверненням Корнилія, що Бог "не виявляє упередженості". Тому він помилявся, відмовляючись їсти з необрізаними віруючими, маючи на увазі, що Закон Мойсея дає вищий рівень освячення, ніж "праведність віри" (Римлянам 4:13). (Павло, відповідно, звинуватив Петра в лицемірстві, вказуючи на те, що єврейські християни мають нове становище на основі віри у викупну жертву Христа, і що вони мертві для Закону. Відповідно, оскільки Закон не може нікого виправдати, язичники не повинні підпадати під його дію. Галатам 2:14-21

Якщо народжений Духом стовп церкви, такий як Петро, міг помилково піддатися впливу неправильної віри деяких своїх братів-євреїв і таким чином не погодитися з чітко вираженою

Божою волею, то чи не можемо ми сьогодні бути вразливими перед думками інших людей у нашій спільноті? Окрема церква, або еклезія, з якою ми можемо спілкуватися, є особливим устроєм, який наш Небесний Отець створив для того, щоб ми могли зростати і розвиватися, прагнучи бути впевненими у своєму покликанні та обранні. У наших взаємних дослідженнях ми повинні враховувати не тільки фактичний зміст того, що ми вивчаємо, але й дух, який стоїть за посланням. До римлян 2:28,29; 7:5,6

Ми читаємо, наприклад, в 1 Івана 3:14: "Знаємо, що ми перейшли від смерті до життя, бо ми любимо братів. Хто не любить брата свого, той у смерті перебуває". У всіх наших взаєминах один з одним ми повинні пам'ятати про це місце з Писання. Проте, оскільки ми маємо цей скарб Нового Створіння в глиняній посудині, і оскільки ми прагнемо і ревно служити Господу, цілком очевидно, що часом ми побачимо, що існують можливості для тертя, коли ми можемо виражати себе інакше, ніж інший член братерства. (2 Коринтян 5:17; 4:7) Давайте сумлінно намагатися дивитися один на одного не за зовнішнім виглядом відповідно до плоті, а вірити і діяти, знаючи, що так само, як Бог покликав нас, так Він

знайшов і інші коштовності, які борються зі своєю плоттю так само, як і ми; і ми повинні зосередитися на тому, що пов'язує нас разом в душі любові. 1 Самуїла 16:7; 2 Коринтян 10:7

Християнська Свобода

Смиренне підкорення Божій волі також має важливе значення у здійсненні християнської свободи щодо тих пунктів Істини, які не підкріплені чітким "так говорить Господь". Це не є питанням простого припущення, яким кожен з нас повинен займатися, але якщо ми дійсно маємо Писання, щоб довести те, що ми хочемо сказати, то цього має бути достатньо. Якщо в певних випадках є думка, яка не узгоджується з тим, як, на нашу думку, її слід висловлювати, то ми повинні бути вільні говорити з нашими братами індивідуально і обговорювати її в любові до того часу, поки Небесний Отець не побажає прояснити це питання для одного або іншого. У будь-якому випадку, не слід застосовувати силу, щоб досягти точної відповідності думок, але, як говорить Біблія, "нехай кожна людина буде цілком переконана у своїй власній думці". Римлянам 14:5

З перших новозавітних часів у різних місцях засновувалися громади Господнього народу.

Писання дає вказівки щодо заснування цих груп. (1 Тимофія 3:1-7; Тита 1:5-9; 1 Петра 5:1-3) Ті, хто служать, чи то пресвітери, чи диякони, обираються на служіння голосуванням церкви. Таким чином, це ставить громаду як вищу інстанцію і як індикатор божественної волі. Якщо думка громади щодо певної політики чи практики відрізняється від думки старійшини, старійшина повинен підкоритися волі громади, якщо йдеться лише про вподобання громади, а не про питання фундаментальної доктрини, моралі чи порушення людського сумління. З іншого боку, відповідно до відповідальності за вибір пресвітерів, яким Церква довіряє, Господь вирішив так, що голосуванням громади було обрано конкретну особу. Тому обов'язком усієї групи буде підтримувати і заохочувати старійшину в міру того, як вони помічають його прагнення пізнати і вірно виконувати Господню волю.

Дух вечірки

Слід уникати духу суперництва, або партійного духу, між іншими членами Христового тіла. Ми читаємо в 1 Коринтян 1:10-13: "Закликаю вас, дорогі брати й сестри, владою Господа нашого Ісуса Христа, щоб ви жили в згоді між собою.

Нехай не буде в Церкві ніяких розділень. Навпаки, будьте одностайними, об'єднаними в думках і цілях. Бо деякі члени сім'ї Хлої розповіли мені про ваші сварки, дорогі брати і сестри. Дехто з вас каже: "Я послідовник Павла". Інші кажуть: "Я - послідовник Аполлоса", або "Я - послідовник Петра", або "Я йду тільки за Христом". Хіба Христос був розділений на фракції? Хіба я, Павло, був розіп'ятий за вас? Чи хтось із вас хрестився в ім'я Павла?" Поділ серед Божого народу повинен викликати серйозне занепокоєння, особливо якщо чиниться тиск, щоб перешкодити можливості спілкування з іншими християнами, яких ми вважаємо народженими від Духа.

Звичайно, можуть існувати цілком законні причини, через які фізичне розділення серед Господнього народу іноді є необхідним. Проте, якщо ми визнаємо один одного братами в Тілі Христовому, то не повинно бути ніяких проявів сектантського духу. Якщо ми створюємо рукотворні бар'єри, не дозволені Писанням, і вважаємо деяких братів недостойними нашого спілкування через незначні відмінності, то існує небезпека проявити дух, який суперечить вченню про єдність тіла. Такий дух буде свідчити про явний брак згоди з волею Божою в нашому

Червень 2025 року

спілкуванні. Псалми 133:1-3; Ефесян 4:1-3,15,16; Филип'ян 2:3

Кумири

З вищесказаним тісно пов'язана можливість створення ідолів наших лідерів у служінні. В Об'явленні 19:10 читаємо: "І впав я до ніг його, щоб поклонитися йому, а він сказав: Ні, не вклоняйся мені. Я слуга Божий, так само як і ти, і твої брати та сестри, які свідчать про свою віру в Ісуса. Поклоняйтеся тільки Богові. Бо суть пророцтва полягає в тому, щоб ясно свідчити про Ісуса". Було висловлено припущення, що апостол Іван в цьому контексті представляє вірних членів Тіла Христового, особливо в час, в якому ми зараз живемо. Продовжуючи цю думку, ми були б застережені не поклонятися тим, хто може допомогти нам жити нас Божою Істиною. Ми повинні цінувати вірні зусилля всіх, хто займається служінням Господу, але не повинні ставити їм ідолів для поклоніння. Римлянам 1:25

Цю ж думку, здається, можна знайти в словах апостола Павла: "Не дозволяйте нікому, хто захоплюється фальшивою покірною і поклонінням ангелам, дискваліфікувати вас. Така людина

також дуже докладно розповідає про те, що бачила, і недуховним розумом надувається пустими уявленнями" (Кол. 2:18). (Кол. 2:18) Віддавати надмірну шану тим, хто служить, - це неправильний дух, про який ми повинні знати, і який не відповідає Божій волі для християнина. Ми не повинні заохочувати таке ставлення, хоча ми повинні визнавати і шанувати всіх, хто вірно служить у служінні Богові.

Суспільний тиск

Щодо тиску, який може виходити від світу відповідно до його стандартів, є багато впливів, які були б приємними для нашої плоті, але які можуть перешкодити нам погодитися з Божою волею. Саме тому ми читаємо: "Налаштуйте свій розум на небесне, а не на те, що на землі. Бо ви вмерли, і життя ваше захищене з Христом у Бозі". (Колосян 3:2,3). Багато видів діяльності, пов'язаних з культурою, відпочинком і хобі, які не є гріховними, є приємними для плоті. Розуміння християнської свободи нагадує нам, що на відміну від певних заборон, які були дані ізраїльському народові в Законі Заповіту, в Новому Заповіті ми не знайдемо багато "не можна" в тому, що стосується поведінки віруючих. Таким чином, ми прагнемо виконати в наших серцях дух закону

Червень 2025 року

любіві і закону праведності, як вони вказані в Божій волі для нас.

Хоча християнська свобода не дозволяє нікому з нас встановлювати правила один для одного, це також не означає, що ми вільні робити все, що нам заманеться, без жодних наслідків. Тому важливо, щоб ми шукали біблійні вказівки, які допоможуть нам визначити, якою мірою ті чи інші заняття задовольняють плоть, а якою - гармоніюють з духом жертовності та богопосвяченого життя. Якщо при індивідуальному аналізі ми бачимо, що певна діяльність повчає, облагороджує і прославляє Небесного Отця, ми повинні брати в ній участь в максимально можливій мірі. Якщо ж, з іншого боку, вона не має духовної цінності, ми можемо захотіти покласти навіть таку добру справу на вівтар жертви.

Наші домівки

Ще одна сфера, яку ми повинні враховувати, підкоряючись Божій волі, стосується нашого житла. Безумовно, всі люди Господні перебувають у різних обставинах, і фінансові ресурси, якими ми є управителями, можуть

значно відрізняться. Кожна людина повинна шукати Божого керівництва в цій сфері, як і в кожній справі. Однак ми точно знаємо, що у світі дуже багато уваги приділяється тому, щоб мати фешенебельний будинок, часто до крайнощів.

Такі приклади можна наводити нескінченно, але ми ставимо питання: "Чи не міг би Господній народ також бути вражений надзвичайною турботою про зовнішній вигляд і розміри своїх осель?": "Чи може Господній народ також бути вражений надзвичайною турботою про зовнішній вигляд і розмір своїх будинків?" Можна раціонально пояснити, що ми повинні зробити великі зміни в нашому теперішньому житті, ціною великих витрат часу і коштів, тому що ми хочемо комфортно розмістити співхристиян. Ніхто, звичайно, не в змозі судити про те, що інший брат чи сестра може робити в цьому напрямку. Однак, можливо, нам потрібно молитовно поспілкуватися з Отцем про те, чи не буде така участь або діяльність якимось чином відволікати від завіту жертви, який ми уклали.

На робочому місці

Що стосується нашої роботи, то дехто з нас може опинитися в дуже складних і виснажливих

ситуаціях, які приносять значний дискомфорт нашій плоті. Тоді може з'явитися надзвичайно сприятлива можливість працевлаштування, але вона може вимагати роботи за іншим графіком або у віддаленому місці, що в кінцевому підсумку призведе до переривання нашого духовного спілкування. Можливо, нам доведеться регулярно пропускати певні зустрічі через нові робочі обставини. Ми повинні покладатися на те, щоб шукати волі Господа і погоджуватися з нею, приймаючи такі рішення так чи інакше. Чи не можливо, що наш теперішній важкий стан, в якому перебуває наша плоть, допускається тому, що Господь знає, що нам потрібен певний досвід, щоб навчити нас терпіння і покладання на Нього?

З іншого боку, переїзд може бути волею Господа, як це було, коли Він послав Пилипа в пустелю, щоб свідчити ефіопському євнуху (Дії 8:26). (Дії 8:26-38) Звичайно, досвід кожного в цьому напрямку є унікальним для його або її ситуації. Писання не встановлює жорстких і швидких правил на цьому шляху, за винятком того, що кожен повинен "дбати про своє" (1Тим. 5:5). (1 Тимофія 5:8) Окрім цього, відповіді, які можуть бути застосовані до індивідуальних обставин

кожного, можна знайти, лише залишаючись дуже близько до Господа.

Чотири важливі кроки

Розглянемо ці чотири важливі кроки, які допоможуть нам підкоритися Божій волі в нашому життєвому досвіді.

1. Залучайтеся до частого особистого вивчення Божого Слова. (2 Тимофія 2:15) Оскільки ми прагнемо бути вірними послідовниками Вчителя, важливо, щоб ми знаходили час для регулярного дослідження Писання з метою пошуку волі Отця і Його керівництва в нашому житті, а також для ознайомлення з божественними принципами, які можна застосувати в нашій поведінці. Якщо Бог справді стоїть на першому місці в нашому житті, ми повинні організувати свій графік так, щоб мати можливість спілкуватися з Ним і отримувати силу, яку Він бажає нам дати.

2. Підтримувати нашу помісну церкву через регулярне відвідування та участь у спілкуванні та навчанні. Ми дуже добре знаємо застереження "не залишаймо збиратися разом", і ми повинні цінувати цю домовленість як важливий засіб отримання настанов від Небесного Отця (Євр.

10:25). (Євр. 10:25) Таке об'єднання один з одним у цій обстановці сприятиме, серед іншого, такий взаємодії, яка дозволить внески один одного забезпечити взаємну духовну силу і повчання всіх, якщо ми будемо правильно використовувати їх. Ми поінформовані, що "кожна спільність допомагає", і коли ми зустрічаємося з нашими найближчими товаришами та іншими членами братства, коли маємо можливість, ми повинні бути обережними від духу самозвеличення. Ефесян 4:16

3. Жити жертвним життям. Чим більшим буде ступінь нашого самозречення, тим менше ми будемо піддаватися духу пожадливісті, яким нас намагається заманити ворог, а отже, тим легше нам буде погодитися з Божою волею. "Похіть тілесна, і похіть очам, і гордість житейська" - все це перешкоди, які можна і потрібно долати під впливом Святого Духа і послухом Небесному Отцю, прагнучи ходити так, як ходив наш Учитель. 1 Івана 2:16

4. Займатися частою, зосередженою молитвою. Якщо при особистому аналізі свого життя ми виявляємо, що всупереч Божому слову ми поставили в своєму серці якогось ідола, ми

можемо знайти розраду в таких текстах, як 1 Івана 1:9. "Коли визнаємо гріхи наші, то Він вірний і праведний, щоб простити нам гріхи наші та очистити нас від усякої неправди". Таким чином, ми бачимо, що це наш привілей - йти до престолу благодаті за очищенням і допомогою щодо тих речей, які ми робимо, які не подобаються Господу, особливо в тих випадках, коли ми не підкорилися Його волі. Крім того, якщо ми дуже чутливі до праведності і догоджання Богові, навіть коли ми не усвідомлюємо деяких помилок, молитва нашого серця буде такою: "Збережи раба твого від неправди": "Збережи і раба Твого від навмисних гріхів, нехай вони не панують наді мною, і тоді я буду невинний, і невинний буду від великого проступку. Нехай слова уст моїх і роздуми серця мого будуть приємні в очах Твоїх, Господи, сило моєї сили і визволителя мого!". Псалом 19:13,14

Коли ми усвідомлюємо, що ми покликані бути частиною Божественної родини, це повинно спонукати нас шанувати Бога настільки, що ми готові зробити все, щоб догодити Йому, вшанувати Його і освятити Його ім'я. Воістину, "Благоговійний страх Господній - початок мудрості, а розум і серце, що навчає, у всіх, хто виконує волю Господню". Псалом 111:10

Червень 2025 року